

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Detrahentibus de honore B. Virginis, membra detrahuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Sculptus suis primò: quo viso, cùm satis doleres, eò quod hominem diligeret, dicebat illi: Doleo de occurrsum tuo. Cui ille respondit: Quare? cui ille: quia suspendēris. Et ille. Quare suspendar? Respondente illi Palatino, Nescio, sed prepara te ad confessionem, & ordina rebus tuis, quia voci divina resistere non debeo. Ille videns aliter esse non posse, ait: Iustus est Dominus, ego plures in domum meam declinantes insequens occidi, multis sua rapui, nec tibi domino meo usquam fidelis extiti, neque pauperibus pepercī. Et mirati sunt omnes audientes eius confessionem, & cognoverunt in eius morte, peccati pœnam esse à DEO. Et quia idem Palatinus sine misericordia iudicauit, cùm in ultionem Philippi Regis, quem occiderat, ab Henrico Mareschalco eius interficeretur, misericordiam quæsivit, nee innenit. Ita & furi & Iudici alias nimis crudeli, mercedem suam rependit Deus, qui, sicut latentes in apricum profert, ita palam sequentes hunc sauitiem vicissim experiri. Reges eos in virga ferrea, id est, in inflexibili justitia, ut exponit D. Augustinus, is enim rigor est virgæ feræ, ut non flectatur. Quia judicium sine misericordia illi, qui non fecit misericordiam. Quemadmodum autem diuersa sunt crimina, ita diuersa quoque supplicia generaque mortis esse conuenit. Reges purpurā delectantur, hinc tot eorum sanguine aspersi rubuerunt. Magnates vino nobili & poculis se se solent oblectare, hinc tot eorum venenum vñā biberunt. Fures testa amant scandere, & domos alienas: hinc par est, ut etiam in patibulum ascendant. Lapides loquuntur blasphemari, hinc mandatum est, ut lapidibus obtuerentur. Ferro vtuntur milites, & ferro permuntur. Quid mirum est, jaculis perire iaculatores? aquis mernatatores & nauigatores? Fortunæ se exponunt latrones vel perimendi, vel perempturi; hinc in rotam aguntur.

VII.

Georg. Cedren An. 2.
Mauritij Imperat.

Atque ut pœnam delicto parem videamus, detrahentibus de honore atque nomine aliorum, vicissim membra detrahuntur, ut Zwickio factum alibi alibi docuimus. Georgij Cedreni verba sunt: Graci quidam in domo cuiusdam prandentes, eò prolapsi sunt, ut (more hæreticorum) in Virginem Deiparam connicia aliquæ execrationes iacerent. Horum reliqui illico a malis correpti spiritibus pœnas dederunt. Dominus autem dominus istius, per insomnium vidit sibi astare Deiparam: qua alloqui ipsum non dignata, pedes eius virgula,

la. veluti notis impressis, circumscriptis. Ille autem pro dolore flatim
euigilans pedes suos incisos ianuit. Gestatus in publicum, ibi expositus,
justum Dei judicium, & inculpata Virginis Deipara contra se in-
dignationem professus est. Nimirum eadem Christi parentis, quae
cultori suo Damasco abscessam manum restituit, conviciatori
quoque suo pedes abstulit; ut discerent alij honorem illi non au-
ferre, si vellent ambulare viam beatæ æternitatis.

Quæ autem furi & cruci sit affinitas, bellè expressit Edmundus Episcopus Cantuariensis, qui in vita sua identidem auditus est jactare hoc dictum: *prendere, & pendere, non nisi una inter se littera discrepant.* Quo dicto, teste Nouarino, significare voluit, admodum propinquum esse suspendio, qui digitos habet piceatos. Quemadmodum igitur paulò priùs recitata historia ostendit, vocem de cælo missam, quæ juberet, primò obuium, in patibulo suspendi, quem vtique jam laqueo maturum Deus sciebat; ita idem diuinus Iudex, alij diaboli auxilio vrenti, per ipsum diabolum similem exitum procurauit. Libet historiam ex Chronico manuscripto earum rerum, quæ in Palatinatu contigerunt, hoc apponere. Quidam rerum inopia pressus, & habendi cupiditate inuitatus, cum varios ditescendi modos secum expendisset, valde incitabatur, ut eam artem exercendam statueret, quæ sine magno labore opes alienæ adhuc mantur, & *velut magnetæ* ferrum, ita digitis trahitur argentum. Sed eum communis furunculorum exitus valde terribat. Meruit enim, ne, si deprehenderetur in harpagando, res sibi ad restum rediret. Quoniam igitur vidit, nemini à Deo id priuilegium dari, ut capere ei liceat, cum immunitate ne ipse capiatur, è Styge sibi magistrum quæsiuit. Magum itaque adiuit, eumque rogauit, ut artem edoceret, callidè, & sine periculo suspendij tutoque furandi. Magus consilium in prompto habuit. Iussit enim eum, proximo die sabbati, nocturnis horis, ad patibulum accedere, & dicere inibi suspenso: *Heus tu, niger & aride frater, descende, mihi enim hoc patibulum debetur, responsumque sibi referri imperauit.* Paruit benevolus docilisque discipulus. Sed altera quoque vice sine responsione reuersus est. Pertinax est cupiditas. Quare tertio ad patibulum rediit, dumque eadem verba repeteret, hanc vocem

VIII.

Nouarin. in
Adagij. n.
992.

Cccc 3 audiuimus: